

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๗**

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบังคับ ว่าด้วย การประชุมสภามหาวิทยาลัย
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ
พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีจึงออกข้อบังคับว่าด้วย การประชุมสภามหาวิทยาลัย ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ว่าด้วยการประชุม
สภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๗”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย”	หมายถึง	สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
“กรรมการ”	หมายถึง	กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
“ประธาน”	หมายถึง	ประธานที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
“เลขานุการ”	หมายถึง	เลขานุการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

หมวดที่ ๑

อำนาจหน้าที่ของนายก อุปนายก และเลขานุการสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๔ นายกสภามหาวิทยาลัย มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นประธานของที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย
- (๒) ควบคุมและดำเนินการประชุมของสภามหาวิทยาลัย
- (๓) จดการประชุมปกติ หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษ เมื่อมีเหตุอันสมควร
- (๔) อำนาจและหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ อุปนายกสภามหาวิทยาลัย มีหน้าที่ช่วยนายกสภามหาวิทยาลัยดำเนินการประชุม
หรือปฏิบัติการอื่นใดตามที่นายกสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

เมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัย
ทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุม ควบคุมและดำเนินการประชุมแทนนายกสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ เลขานุการสภามหาวิทยาลัย มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) นัดประชุมสภามหาวิทยาลัย ตามมติของที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย หรือคำสั่งของนายกสภามหาวิทยาลัย

(๒) จัดทำรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัย

(๓) แจ้งมติของที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง

(๔) รับผิดชอบสรรพเอกสารของการประชุมสภามหาวิทยาลัย

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่นายกสภามหาวิทยาลัย หรือที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย

มอบหมาย

(๖) อำนาจและหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

หมวดที่ ๒

การประชุม

ข้อ ๗ การประชุมให้มีตามกำหนดที่สภามหาวิทยาลัยได้มีมติไว้ แต่ประธานอาจสั่งงดการประชุมครั้งใดก็ได้ เมื่อเห็นว่าไม่มีเรื่องที่จะบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุม

ในกรณีที่ประธานเห็นสมควรเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ให้เรียกประชุมได้

ข้อ ๘ ถ้ากรรมการไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมดร้องขอให้สภามหาวิทยาลัยประชุมเพื่อกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเรียกประชุมสภามหาวิทยาลัยภายในสิบวันนับตั้งแต่วันที่นายกสภามหาวิทยาลัยได้รับหนังสือร้องขอ

ข้อ ๙ การเรียกประชุมต้องทำเป็นหนังสือแจ้ง พร้อมด้วยระเบียบวาระการประชุมและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้กรรมการทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่มีความจำเป็นเร่งด่วน ประธานอาจเรียกประชุมเร็วกว่านั้น โดยไม่ต้องทำเป็นหนังสือก็ได้

ข้อ ๑๐ การจัดระเบียบวาระการประชุมให้เป็นไปตามที่ประธานหรือเลขานุการแล้วแต่กรณีเป็นผู้กำหนด ดังต่อไปนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่องจากการประชุมครั้งก่อน

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเสนอเพื่อทราบ

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ

ในกรณีที่เห็นว่าเรื่องใดเป็นเรื่องด่วน ประธานอาจขอให้พิจารณาเลื่อนเรื่องด่วนขึ้นพิจารณาก่อนก็ได้

ข้อ ๑๑ ให้มีการลงลายมือชื่อกรรมการหรือผู้เข้าประชุมทุกคน

ข้อ ๑๒ ในการประชุมจะต้องมีกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๑๓ เมื่อไม่มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธาน ให้กรรมการที่มีอายุสูงสุดที่มาประชุมทำหน้าที่ประธานชั่วคราว เพื่อให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้หนึ่งผู้ใดเป็นประธาน

ข้อ ๑๔ ในการประชุม ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม และต้องดำเนินการพิจารณาตามลำดับระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้ เว้นแต่ที่ประชุมจะได้มีมติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๕ ในการประชุม ถ้ากรรมการไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มาประชุมมีมติให้ประชุมลับก็ให้ประชุมลับ

ในการประชุมลับผู้ที่อยู่ในที่ประชุม หรือ ณ ที่ใดที่อาจฟังการประชุมได้ ได้แก่ กรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้ที่ได้รับอนุญาตจากประธานเท่านั้น

ข้อ ๑๖ กรรมการจะอยู่ในที่ประชุมขณะมีการอภิปรายและลงมติในเรื่องใดที่มีประโยชน์ได้เสียส่วนตนเกี่ยวข้องด้วยไม่ได้ เว้นแต่ที่ประชุมจะมีมติอนุญาตให้อยู่ในที่ประชุมเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงอันจะทำความกระจ่างในเรื่องนั้น

ข้อ ๑๗ ประธานมีอำนาจปรึกษาที่ประชุมในปัญหาใด ๆ สั่งพักการประชุม เลื่อนการประชุม หรือเลิกการประชุมได้ตามสมควร

ข้อ ๑๘ กรรมการมีสิทธิขอแก้ไขเพิ่มเติมรายงานการประชุมให้ตรงตามที่เป็นจริงได้ การจะให้แก้ไขได้หรือไม่นั้น ให้เป็นมติของที่ประชุมจะพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ ๑๙ เมื่อสภามหาวิทยาลัยมีมติรับรองรายงานการประชุมครั้งใดแล้ว ให้ประธานลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

รายงานการประชุมที่ยังมิได้รับรอง เพราะเหตุที่วาระการดำรงตำแหน่งของประธานสิ้นสุดลงตามวาระให้เลขานุการบันทึกเหตุผลไว้และให้เลขานุการเป็นผู้รับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมนั้น

ข้อ ๒๐ สภามหาวิทยาลัยอาจมีมติให้จดยางานการประชุมลับครั้งใด ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ แต่ให้มีบันทึกพฤติการณ์การประชุมไว้

ข้อ ๒๑ การเปิดเผยรายงานการประชุมลับ ให้เป็นไปตามมติของสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๒ สภามหาวิทยาลัยอาจมีมติห้ามโฆษณาข้อความอันเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของมหาวิทยาลัยที่ได้กล่าวหรือปรากฏในรายงานการประชุมก็ได้

ข้อ ๒๓ ให้เลขานุการจัดพิมพ์รายงานการประชุม เว้นแต่รายงานการประชุมที่ได้มีมติของสภามหาวิทยาลัยมิให้เปิดเผยและข้อความที่ห้ามโฆษณา

หมวดที่ ๓

การลงมติ

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่จะต้องมติดิของสภามหาวิทยาลัย ให้ประธานขอให้ที่ประชุมลงมติ มติของสภามหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามเสียงข้างมาก ยกเว้นกรณีที่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด การออกเสียงชี้ขาดจะให้เหตุผลหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๒๕ การลงมติ กรรมการที่อยู่ในที่ประชุมเท่านั้นที่มีสิทธิออกเสียง

ข้อ ๒๖ การออกเสียงลงคะแนนให้กระทำการเป็นการเปิดเผย เว้นแต่เมื่อที่ประชุมมีมติ ให้กระทำการลับ จึงให้ลงคะแนนลับ

วิธีลงคะแนนเปิดเผยและวิธีลงคะแนนลับ ให้ประธานเป็นผู้กำหนดตาม ความเห็นชอบของที่ประชุม

ข้อ ๒๗ เมื่อได้นับคะแนนเสียงเสร็จแล้ว ให้ประธานประกาศมติต่อที่ประชุมทันที ถ้าเรื่องใด มีกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับเฉพาะเรื่องนั้น ๆ กำหนดไว้ว่ามติจะต้องประกอบด้วยคะแนนเสียง ถึงจำนวนเท่าใด ก็ให้ประกาศด้วยว่าคะแนนเสียงข้างมากถึงจำนวนที่กำหนดไว้นั้นหรือไม่

ข้อ ๒๘ ในการนับคะแนนเสียงครั้งใด ถ้ากรรมการร้องขอ และที่ประชุมมีมติให้มี การนับคะแนนเสียงใหม่ ก็ให้มีการนับคะแนนเสียงใหม่

หมวดที่ ๔

บทเบ็ดเตล็ด

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นเร่งด่วนเกี่ยวกับการอนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร ตามมาตรา ๑๘ (๔) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และการรับรองรายงานการประชุม นายกสภา มหาวิทยาลัยอาจขอมติเป็นลายลักษณ์อักษรภายในกำหนดเวลา เมื่อได้รับมติเห็นชอบไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดแล้วให้ถือว่าเป็นมติของสภา และให้แจ้งมตินั้นให้สภามหาวิทยาลัยทราบ ในการประชุมครั้งต่อไป

ข้อ ๓๐ ในกรณีมีปัญหาที่จะต้องตีความตามข้อบังคับนี้ ให้เป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัย ที่จะวินิจฉัย และเมื่อที่ประชุมได้ลงมติวินิจฉัยโดยคะแนนเสียงไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ ทั้งหมดเป็นประการใดแล้วก็ให้ถือว่าคำวินิจฉัยนั้นเป็นเด็ดขาด

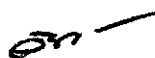
การขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งอาจทำได้โดยประธานขอปรึกษาหารือ หรือกรรมการร้องขอโดยมีกรรมการรับรองไม่น้อยกว่าห้าคน

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นเฉพาะการประชุมพิจารณาเรื่องใด สภามหาวิทยาลัย อาจมีมติให้งดใช้ข้อบังคับนี้ข้อหนึ่งข้อใดในการประชุมพิจารณาเรื่องนั้นก็ได้

ข้อ ๓๒ การประชุมของคณะกรรมการของมหาวิทยาลัยที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ หากไม่มีระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมเป็นการเฉพาะให้นำข้อบังคับนี้ไปใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๓๓ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๗

(ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีसान)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี